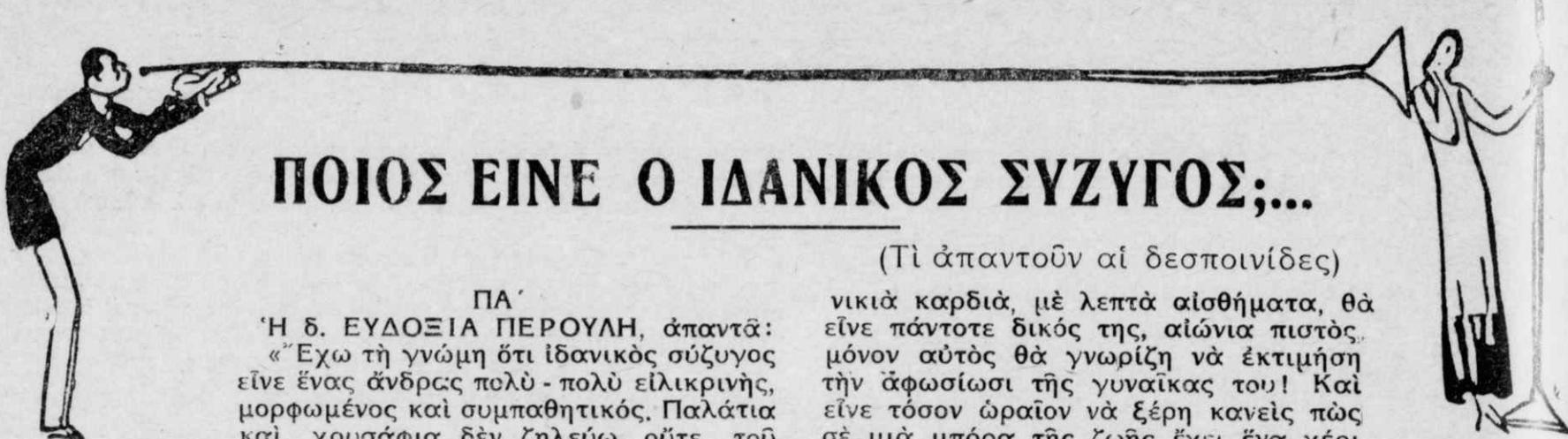

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

ΠΑ'

Η δ. ΕΥΔΟΞΙΑ ΠΕΡΟΥΛΗ, άπαντα:

«Έχω τή γνώμη ότι ιδανικός σύζυγος είναι ένας ανδρας πολύ - πολύ είλικρινής, μορφωμένος καὶ συμπαθητικός. Παλάτια καὶ χρυσάφια δὲν ζηλεύω, οὕτε τοῦ

κροίσου τὰ ἀγαθά. Ολα μοῦ φαίνονται μηδαμινά, μπροστὸ σὲ μιὰ ἀμοιβαία ἐκτίμησι καὶ ἀγάπη, ποὺ θὰ ὑπάρχῃ μεταξύ μας. Διότι, εύτυχία στὴ ζωὴ δὲν ἔχει πιὸ μεγάλη, ἀθάνατη κι' ἀληθινὴ ἀπ' τὴν ἀγάπην ἄλλη».

Η δις «ΚΗΦΙΣΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ», άπαντα:

«Ιδανικός γιὰ μένα σύζυγος είναι ἔκεινος, ποὺ ἀγαπῶ καὶ λατρεύω ἀληθινὰ, μὲ δῆλη μου τὴν καρδιά. Εἶναι ὅπως τὸν θέλω. Τοῦ ἔχει δώσει ἡ φύσις τόσα πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ χαρίσματα, ὥστε δὲν τοῦ βρίσκω κανένα ἐλάττωμα. Οσον διὰ τὸν ιδανικὸν γάμον, μόνον μαζί του θὰ εἴμαι εύτυχισμένη, ἀφοῦ τὸν ἀγαπῶ, διότι δὲν ὑπάρχει τίποτε γλυκύτερον καὶ ὡραιότερον ἀπὸ τὴν ἀγάπην. Χωρὶς αὐτὴν ἡ ζωὴ μας δὲν θὰ ήταν παρὰ ἔνα μαρτύριο. Αὐτὴ ἐκλεπτύνει τὶς ψυχές μας καὶ τὶς κάνει ίκανές νὰ νοιώσουνε κάθε συγκίνησι. Η ἀγάπη είναι ἡ μεγάλη, ἡ παντοδύναμη θεὰ ποὺ κυβερνάει τὸν κόσμο. Αν δὲν ὑπῆρχε αὐτὴ, δὲν θάτανε μιᾶ μαύρη κόλασις».

Η δις «ΙΑ - ΕΑ», (Θεσσαλονίκη), γράφει:

«Υστερα ἀπὸ τόσες ἀπαντήσεις διαφόρου ποιότητος καὶ ποσότητος ... (ἡλικίας) κοριτσιῶν, παίρνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς πῶ κ' ἔγω δυὸ λόγια:

Ίδανικός σύζυγος;

Ἐκεῖνος ποὺ θάχη τὴν δύναμι νὰ μὲ κάμη νὰ τὸν νοιώσω καὶ ποὺ θὰ αἰσθάνεται γιὰ μένα μιὰ ἀγάπη καὶ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ καὶ ποὺ θάνει καταφανὲς πάντα τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ μένα καὶ σταθερὸς ὁ χαρακτήρας του. Οσο γιὰ τὰ ἔξωτερικά του χαρίσματα, ἀδιαφορῶ, ἀρκεῖ νὰ είναι ὁ τύπος ἀνδρὸς ποὺ θὰ μὲ προσελκύσῃ καὶ ποὺ θὰ μπορῇ νὰ μὲ νοιώσῃ».

Δεσποινὶς ύπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΚΑΠΟΙΑ» (Χανιά), μᾶς ἀπαντᾷ:

«Μὲ γεγάλην χαρὰν ἀπαντῶ στὰ ἐρωτήματά σας καὶ εἶμαι εύτυχὴς ποὺ μπορῶ καὶ γῶ, ἀπὸ τόσον μακράν, νὰ λάθω μέρος στὸν διαγωνισμὸν σας στέλνουσα τὴν μικράν μου γνώμην.

Μᾶς ἐρωτᾶτε «ποιὸς είναι ὁ ιδεώδης σύζυγος»; «Ἐνας ἀνδρας μὲ μόρφωσι, πρὸ πάντων μόρφωσι τόσην, ὅση χρειάζεται γιὰ νὰ τὸν θαυμάζῃ ἡ σύζυγός του γιὰ τὰς γνώσεις του, γιὰ τὴν ὑπεροχή του! Ενας νέος μὲ εύγε-

(Τὶ ἀπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

νικιὰ καρδιὰ, μὲ λεπτὰ αἰσθήματα, θὰ εἶνε πάντοτε δικός της, αἰώνια πιστὸς, μόνον αὐτὸς θὰ γνωρίζῃ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀφωσίωσι τῆς γυναῖκας του! Καὶ εἶνε τόσον ὡραῖον νὰ ξέρῃ κανεὶς πῶς σὲ μιὰ μπόρα τῆς ζωῆς ἔχει ἔνα χέρι νὰ στηριχθῇ καὶ ἔνα στήθος νὰ γύρη ἐμπιστευτικὰ τὸ κουρασμένο του κεφάλι.

Κάθε ἀνδρας είναι ὡμορφος ὅταν ἔχῃ εύγενικὰ καρδιὰ. Η σωματικὴ ὡμορφιὰ παρέρχεται, ἐνῷ η ψυχικὴ καλλονὴ μένει αἰώνια!

Ἐνας τέτοιος τύπος μαζὶ μὲ μιὰ σύζυγο ἔξισου μορφωμένη, λεπτὴ καὶ καλοσαναθρεμμένη, ἡ ὁποία νὰ νοιώθῃ τὸν προορισμὸ της καὶ νὰ φροντίζῃ μόνον γιὰ τὰ καθήκοντά της, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἴναι εύτυχισμένοι. Τὸν γάμον τὸν ἔμπνει ἡ ἀγάπη καὶ τότε μόνον ἔνας γάμος είναι εύτυχισμένος, ὅταν ὑπάρχῃ ἀληλοεκτίμησις».

Η «ΧΡΥΣΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΙΤΣΑ - A. K., μᾶς γράφει:

«Μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλι, μιὰ ἔξογικὴ βιλίτσα μέσα σὲ ἀνθισμένες ἀμυγδαλιές, φαντάζει σὰν νυφοῦλα. Εἶναι κοσμημένη μὲ σερπαντίνες καὶ πολύχρωμα φαναράκια. Εἶνε Ἀποκρηά. Τὰ φαναράκια ἀρχίζουν νὰ τρεμοσθύνουν, λές κι' ἀνυπομονοῦν ποὺ ἀργησαν οἱ καλεσμένοι. Άλλα, νὰ, ἀπὸ μακρυὰ ἀκούγεται ἔνα κορνάρισμα καὶ σὲ λίγο φθάνει τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο. Εντὸς μισῆς ώρας είχαν συγκεντρωθῆ ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι καὶ τὰ φαναράκια εύχαριστημένα τώρα φέγγουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ πρίν. Ο χορὸς ἥρχισε μὲ μεγάλο κέφι. Αμετοηταζεύγη χορεύουν στὸ κατάφωτο σαλόνι ύπὸ τοὺς ἥχους τῆς τζάζ. Ο

ταν ἐκουράστηκαν, δὲν ξέρω κ' ἔγω ὕστερα ἀπὸ πόσες ώρες, ἔχωρίστηκαν σὲ μικρὰ γκρούπ. Άλλοι τραγούδουσσον, ἄλλοι ἔπαιζαν διάφορα παιχνίδια καὶ μερικὲς δεσποινίδες είχαν ἀποτραβηθῆ ἀπὸ μιὰ γωνιὰ τοῦ σαλονιοῦ καὶ συζητούσσον γιὰ τὴν ἐρωτησίν σας: «ποιὸς είναι ὁ ιδανικὸς σύζυγος». Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, η συζήτησις αὐτὴ μ' ἐνδιέφερε καὶ γι' αὐτὸς ἐκάθησα στὴν παρέα τους. Μία ἐκ τῶν δεσποινίδων ἔλεγε: «Ἐγὼ τὸν θέλω νὰ είναι ὁ ὡμορφότερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου. Νὰ είναι πλούσιος πολὺ γιὰ νὰ μὲ πηγαίνῃ σὲ ὅλους τοὺς χοροὺς καὶ νὰ ὑποχωρῇ σὲ κάθε ιδιοτροπία μου». Άλλη ἔλεγε πῶς τὸν θέλει νὰ συγκεντρώνῃ τὰ προσόντα τοῦ Καπεστάν. Μία ἄλλη τὸν ἤθελε ναυτικὸ κ.τ.λ. Δυστυχῶς εἶδα ὅτι η ίδεα μου ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ τὰς ιδικὰς των. Εμένα δὲν μ' ἐνδιαφέρει η καλλονὴ τοῦ προσώπου του, ἀλλὰ τὴς ψυχῆς του. Νὰ μὴν είνε πολὺ πλούσιος. Νὰ είνε δύμως ηθοκός, γενναῖος καὶ ν' ἀντιμετωπίζῃ μὲ ψυχραίμια τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ζωῆς του».